

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Fe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za en mesec 1 glđ. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Narečnine prejema sprayništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 30

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristočna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 13 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvemži nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 208.

V Ljubljani, v četrtek 11. septembra 1890.

Letnik XVIII.

Slavnost v Celji.

(Dalje.)

Nepozabna ostane slavnost v Celji vsakemu vdeležencu, neizbrisna v spominu pa tudi onim hujšakem, ki so na jako drzen način kazali svojo omiko.

Okoli 9. ure popoldne v nedeljo pripeljal je vlak južne železnice na celjski kolodvor na stotine „Sokolov“ in družega odličnega domoljubnega občinstva iz raznih slovenskih pokrajin. Zastopani so bili: „Sokol Ljubljanski“ z zastavo in šestdeset člani, slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ z zastavo in dvajset pevci, „Sokol Tržaški“ z zastavo in dvajset člani, „Sokol Goriški“ je poslal deputacijo treh članov, „Dolenjskega Sokola“ je prišlo šestnajst članov z zastavo.

Med potjo se jim je v Zagorju pridružil „Zagorski Sokol“ s petindvajset člani. Srčen bil je pozdrav na Zidanem Mostu, kjer je pričakoval „Hrvatski Sokol“ z dvajset člani in godbo pod vodstvom staroste g. dr. Mazzure. Dalje so bili zastopani: „Pokupski Sokol“ iz Karlova pod vodstvom gosp. profesorja Vambergerja, tamburaški zbor „Merkur“ iz Zagreba, „Delavsko podporno društvo“ v Trstu itd. Pero ne more niti približno opisati veselega čustva, ki napolnjuje in širi čuteče srce, ko si stisnejo roke bratje jedne in sorodne krvi po mnogih ovirah in zaprekah. Nad vse slovesen in pretresljiv bil je pozdrav na celjskem kolodvoru, kjer so drage goste pričakovali: mladi „Celjski Sokol“ s petintrideset člani v društveni opravi pod vodstvom gosp. dr. Vrečka, „Savinjski Sokol“ z zastavo in deset člani, deputacija akad. društva „Triglava“, prej došli biciklisti iz Zagreba in mnogo občinstva iz okolice.

Pozdravil je vse došlece g. dr. Vrečko; zazorili so krepki „živio“-klici iz stoterih navdušenih prs; „Slavec“ je zapel v zboru.

Ker je bil prepovedan vhod z razvitimi zastavami, korakala so sokolska društva — vseh „Soko-

lov“ bilo je okoli dvesto — in mnogobrojno občinstvo tiho in mirno v Celje v gosp. Košerja „hôtel“, kjer je bilo zbirališče. Celjski meščanje so z oken in na ulicah mnogobrojno gledali sicer tihi, a vendar imponantni sprevod. Odlično meščanstvo ni kazalo niti najmanjšega protivja, čule so se celo iz nemških ust obsojevalne besede vsled nestrpnosti, katero je kazala peščica potujčenih zagrizencev. Do 11. ure odkazovala so se gostom stanovanja, katera so tudi mnogi nemški meščanje gostoljubno ponudili na razpolaganje slavnostnemu odboru. Zatem se je vsa družba zbrala zopet v vrste in korakala z zavitiimi zastavami do voglajnskega mostu, kjer je čakala godba. Pri mostu zavihrajo v zraku razvite zastave, godba zaigra, stoteri gromoviti „živio“-klici razlegajo se po slovenski okolici celjski. Veselo je korakala dolga vrsta po domačih tléh do cerkve sv. Jožefa, kjer je bila sv. maša, pri kateri sta stregla dva „Sokola“, čitalniški pevci pa so peli pod vodstvom čast. gospoda Ljudevita Hudovernika. Po sv. maši je šla vsa družba v restavracijo gosp. Kukca, od tam pa ob 1. uri zopet nazaj ob Savinji do mostu. Tu so vsa društva morala zopet zaviti svoje zastave, in v vrstah razvil se je sprevod po glavnem trgu do hotela gosp. Košerja „Pri belem volu“, kjer je bil slavnosten banket. Vsi prostori bili so natlačeni, navdušenost je bila splošna.

Pri banketu govoril je prvo napitnico starosta „Celjskega Sokola“, g. dr. Vrečko. Pozdravil je najprvo presrečno sokolska društva in ostale goste od blizu in daleč, ki so se vdeležili slavnosti, navajal mnoge ovire in težave, katere je imel slavnostni odbor, da se ni slavnost zabranila, zahvalil cesarsko vlado, ki je s priznanja vredno nepristranostjo varovala načelo enakopravnosti avstrijskih narodov, odbila vse ukrepe celjskega magistrata in tako omogočila slavnost. Navdušeni svoj govor konča s trojnimi „živio“-klicem na presvetlega cesarja, ki jednako ljubi vsenarode svoje širne države in dobro vé, da so Slovenci vedno udani in zvesti cesarski hiši. Gro-

moviti „živio“-klici zadone po prostorih, godba zaigra cesarsko himno, katero vse občinstvo poslušajo stojé.

Gosp. dr. Vidrič iz Zagreba je odgovoril s prelepimi besedami in v rodoljubnem smislu naglašal, da Hrvatje in Slovenci morejo in hočejo najti svoj obstanek in narodni razvoj le pod čvrstim varstvom pravične in ljubljene habsburške cesarske hiše, da sta oba ta naroda na neštevilnih bojiščih prelivala svojo kri za cesarja in državo in da na vekov veke ostaneta neomejeno zvesta in udana svojemu vladarju in starodavni Avstriji. Govornik vzdigne čašo in napije mogočni Avstriji. Nepopisno navdušenost vzbudil je tudi ta govor, kateremu je donela hvala od vseh strani.

Dr. Sernee je pozdravil vse goste v imenu prebivalstva celjske okolice in celjskih Slovencev, kateri so veseli in ponosni pozdravljali sorojake svoje in hrvatske brate, akoravno je mestni zastop celjski nagajal in ugovarjal. Izrazil je tudi nado, da prej ali slej dobi Celje narodno lice. Živahna pohvala.

Dr. Mazzura iz Zagreba je v svojem govoru naglašal in priporočal slogo med Hrvati in Slovenci, ki so si najbližji sosede in sorodniki po krvi.

Starosta Ivan Hribar je povdarjal v govoru občudovanja vredno vstrajnost celjskih Slovencev, ki se niso strašili tolikih zaprek, natolcevanj in napadov, da se more osnovalna slavnost „Celjskega Sokola“ vršiti tako dostojno in veličajno.

Po govoru g. Josipa Nollija iz Ljubljane prečital je tajnik „Celjskega Sokola“ g. dr. Treo dotlej došle telegrame iz raznih krajev.

Po banketu vzdignila se je vsa družba ter zopet redno odkorakala skozi mesto v restavracijo gosp. Kukca, kjer je bila javna telovadba in veliki koncert z godbo. Zbralo se je na tisoče občinstva iz okolice, kjer je celi dan pokanje topičev naznanjalo, da je do mestnega praga slovenska vsa okolica in je Celje le mali otočič v sredini slovenskega ozemlja.

LISTEK.

Zadnja dneva Marije Stuart.

(Spisal baron Kervyn de Lettenhove; poslovenil J. Benkovič.)
(Dalje.)

Iz nekega istodobnega poročila povzamemo odgovor Marije Stuart, katerega se Beale ni drznil povedati: „Častim in hvalim Boga, da je milostno sklenil končati moje trpljenje in moje stiske, katerim sem se pokorila devetnajst let po volji angleške kraljice, ne da bi jo kedaj razžalila, o čemur mi je Bog pričal. Na poti, da izročim nedolžna in z zvestim srcem svojo dušo v njegove roke, stopam pred božje veličastvo s čisto zavestjo proti vsem pregreham, katerih ste me obdolžili. Stanovitno bodem prinesla to svojo nedolžnost pred obličje onega, ki je jedin sodnik vseh mojih dejanj. In ker moram umreti tako silovite smrti, po tako krivični obsodbi, žrtvujem se radovoljno mučeniški smrti, po kateri ste me pustili tako dolgo koprnjeti; mnogo prijetnejše mi bode, da ne bom dalje siromašno životala v takih stiskah. Kraljica je zadovoljila svoje smrtno sovraštvo do mene ter s tem ugodila svojim svetovalcem in mojim starim sovragom; rada vsprej-

mem smrt, da se oprostim njih preganjanj in da večno vladam v srečnejšem bivališči, kakor je to, v katerem sem prebila večjo polovico svojega življenja. Ker angleška kraljica v svoji strogosti ostane pri svojem sklepu, zgodi naj se božja volja!“

In ko je grof Kent, ki je bil z dušo in s telesom udan puritanskemu krivoverstvu, Marijo Stuart silil, naj zataji svojo vero, in jo opomnil, da bo živela le še nekoliko ur, odgovorila je: „Smrt mi je dobro došla, in jaz bi gotovo ne bila vredna večnega veselja tam gori, ako ne bi moglo pretrpeti moje telo smrtnega mahljeja.“ Grof Kent, strasti preslepljen in jeze premagan, ni se mogel zdržati, da ne bi zakričal: „Vaše življenje bi bilo smrt naši veri, dočim bode Vaša smrt njeno življenje!“

V tem hipu je zasijal žarek notranje sreče na Marijinem obrazu; dosegla je slednjič priznanje, katero je naredilo mučenicu svoje vere njo, ki je bila obsojena radi državne krivde. „Nisem mislila,“ — vskliknila je, — „da sem vredna take smrti; kajti smrt za vero znači združenje z izvoljenci. Le jedno prošnjo imam še do Vas,“ — nadaljevala je, — „da mi v moji smrtni uri stoji katoliški duhovnik na strani.“ Grof Kent je na to kratko odgovoril: „Naša vest nam tega ne dovoljuje.“ (Čudna skrb za pravice vesti!)

Marija Stuart je ostala pri polni zavesti, in na njenih ustnicah se je mogel še vedno opazovati oni zadovoljni nasmeh, kakor bi bila prepustila vsa svoja notranja, srčna čustva nepričakovanemu veselju. „Torej dobro,“ — dejala je jedni izmed dvornih gospodičin, Jovani Kennedy, ko sta grofa odšla, — „Vam li nisem pravila? Dobro sem vedela, da me ne bodo pustili živeti; bila sem prevelika ovira njih veri.“ In obrnena proti Bourgoingu je dostavila: „Ste li opazili, koliko moč ima resnica? Pravi, da moram umreti, ker sem se zarotila zoper življenje angleške kraljice; in vkljub temu mi razodene grof Kent, da je vzrok moje smrti strah, da bi mogla njeni veri kaj škodovati. To je pravi vzrok!“

Vsi prisotni so jeli obilno točiti solze, in nobenega ni bilo, ki ne bi bil britko tožil in izraževal gnusa nad tako grozovitostjo. „Otroci moji,“ — povzela je besedo Marija Stuart, mirna in brez vidne žalosti, — „sedaj ni časa, da bi jokali. To nič ne hasni. Česa se bojite sedaj? Radujte se rajši, da me vidite na tako dobri poti, po kateri se oproščujem tolikih britkostij in žalostij, v katerih sem tako dolgo vzdihovala. Jaz sedaj pač z ničemur ne koristim svetu. Bog mi je blagovolil podeliti milost, da umrjem za tako vzvišeno stvar. Zahvalju-

Vspored koncerta je bil preobširen, da bi mogli opisati vse posamezne točke. „Ljubljanski Sokoli“ so s svojo izvrstno telovadbo vzbujali občudovanje, „Slavec“ zaslužil si je mnogo pohvale, vzlasti solista gg. Ivan Meden in Josip Noll, istotako zagrebški vrli tamburaši.

Zvečer je bil v čitalnici celjski ples; zbralo se je v okrašenih prostorih mnogo odličnega občinstva, ostali pa so se zbrali v hotelu „Pri belem volku“, kjer je bilo občno navdušenje.

Mej tem pa so pred čitalnico, pred hotelom in po ulicah žvižgali in sikali neotesani pouličnjaki, da ne rabimo hujšega izraza, pretili s palicami, napadali posamezne narodnjake, psovali z besedami, ki so navadne med barabami ter sploh delali malo časti celjskim nemčurkim hujškačem. Dočim so mestni redarji bili gluhi in slepi, storili so žandarji svojo dolžnost ter več zlikovcev vtaknili v zapor.

(Konec sledi.)

Nemške naselbine na Ruskem.

(Dalje.)

Za poslednjih 10—15 let, pravi „Varšavski Dnevnik“, so Nemci utemeljili na Volinji kakšnih 800 naselbin, posebno v pomejnih okrajih, in vse te naselbine so okrstili z nemškimi imeni (kakor v Bosni — Nemeč je povsod enak).

Prebivalcem v okolici so te naselbine poznate le po slavenskih imenih, ali Nemci so jih prekrstili in le-ta nova ponemčena imena so prišla celó v uradne spise! Kako je prišlo do tega in kako so Nemci le-to izposlovali, to nam ni znano (mi bi rekli vsled znane slavenske malomarnosti in dobročudnosti, ker dopuščamo, da z nami dela vsakdo, kar hoče, in tuje, posebno Nemci, so tega že tako navajeni, da nas še zmerjajo, ako se jim zoperstavimo — z eno besedo: nam Slovanom manjka ponos), ali to je vendar istina; pa da to imenovani list dokaže, navel je celi red takih nemških imen, ki so zdaj v uradnih spisih, akoravno so njihova prastara imena bila ruska. Tako je n. pr. uradni Glücksthal sredi domačega prebivalstva poznat pod imenom Bubni, Neudorf pod imenom Kosak, Grünfeld-Kurhani itd. Mogli bi navesti na stotino metamorfoz takšnih imen, ali že sama ta tri dokazujejo, kako je že Volinj ponemčen. Ko beremo tak popis teh prekrščenih in prenarejenih imen mest, težko je znati, leži li takšna naselbina v ruski guberniji ali v kakšni nemški pokrajini. V Volinji je mnogo ogromnega šumskega in poljskega prostora za kakih 10.000 desetih, ki so ga kupili Nemci samo za to, da ga naselijo s svojimi zemljaki. Nekateri med takšnimi velikimi kolonisti so osnovali tukaj razna obrtna podjetja ter so sezidali na svoj trošek železnice do vseh raztresenih nemških naselbin, kot Rauch & Co. v okraju rovenskem, Vilim Kene v dubenskem, Penkali v kemeneškem in dr. Tako velike naselbine delajo samo na to, da poplavijo vse z Nemci in da ponemčijo cele kraje.

V poslednjem času so nas Nemci odločno premagali, piše se iz jekaterinoslavske gubernije „Nov. Vrem.“. Seznavši, da je okrožni odbor jekaterino-

slavski poskrbel za to, da se postavno omejijo pravice nemških kolonistov in tujeev sploh pri kupovanju zemljišč, začeli so Nemci na vrat na nos kupovati posestva v strahu, da bi se moglo proti njim v istini kaj storiti, še celó v dolgove so se spustili, samo da si nakupijo čim več posestva. Ž njimi tekmovali ni mogoče, kajti oni v slučaju potrebe dadó tudi dvakrat več za procenjeno zemljišče nego ruska plemička ali selska banka. Zatorej je imel okrožni odbor popolnoma pravo izjaviti, da preti tej guberniji popolno ponemčenje, ako se bode to ravnanje še na dalje trpelo.

Časopis „Južni Kraj“ prinaša tudi slične stvari: Nemir domačega prebivalstva vsled širjenja Nemečev na jugu se ne dá potolažiti, ter daje dovolj posla vladi, da razmišlja o potrebnih korakih proti temu. Samo v dnjeprskem okrožju dobili so Nemci od 8263 desetih zemljišča, ki so ga prodali plemiči l. 1888., celo polovico. Ravno tako so dobili velik del zemlje v okrožju novomoskovskem, aleksandrovskem itd. Nemci, in sicer vse v enem letu. A l. 1889., ko že niso mogli tukaj nič več nakupovati zemlje, podali so se v sosedno gubernijo harkovsko, kjer so si pridobili velik del zemljišča, posebno v izjumskem okrožju; tukaj so že najboljša zemljišča, kakor Sergijevska, Novoselovka in dr. v nemških rokah. Če pojde tako naprej, spremenilo se bode lice južne Rusije na toliko, da se bode ruski jezik zgubil med vladajočo nemščino.

Okrožni odbor jekaterinoslavski je objavil v svoji seji dne 11. oktobra l. 1888. v zapisniku, da v tem okrožju Nemci nakupujejo vsako leto veliko posestev ter tako ž njimi zaokrožujejo posestva ruska, katerim branijo njihov mirni razvitek. Nemci, mali in veliki posestniki, ki imajo svojih 4000 do 5000 desetih zemljišča, ne dajejo ruskim prebivalcem zemljišča v najem, kakor je to bila navada poprejšnjih gospodarjev. Vsled tega ne preostane ruskemu kmetu, ki je od vseh strani obdan z nemškim zemljiščem, nič drugega nego — da se izseli kam drugam ali pa postane brezhišni nemški delavec. Takšni primeri niso redki, a ponavljajo se redovito. L. 1861. so posedovali Nemci tukaj 39.000 desetih zemljišča, a l. 1. jan. 1888 so imeli že 105.000 desetih, tedaj celi šesti del zemljišča v tem okrožju. Na ta način bode v 30 ali 40 letih vse to okrožje ponemčeno. Ruski kmet se ne more kosati z Nemci, celó niti s pomočjo selske banke, ker so bankina posojila omejena po statutih ter ne presegajo tretjine fakične cele desetine. Bili so tudi taki slučaji, da si je ruski kmet izposojeval in kupoval zemljišče od velikih posestnikov ali kolonistov, ki so dolgo časa uživali velike koristi ter si s tem zavarovali znatno svojo glavnico, dodajali so po 10, celó 15 rubljev na desetino, tako, da je kmet moral popustiti od kupa, a zemljišče je ostalo vedno v rokah nemških.

Iz izkaza predstojnika gubernije jekaterinoslavske na zadnjem sestanku ruskih veleposestnikov je razvidno, da so v poslednjih treh letih ruski veleposestniki prodali tujcem, a največ Nemečem, 222.191 desetih zemljišča, kar iznaša osmi del vseh plemičkih veleposestev te gubernije, tako, da moramo zaključiti, ako bode šlo tako dalje, bodo v 24 letih

Premagan presilnih čustev, ni je mogel tolažiti, in z največjo silo se je zdržal solzá.

Škotska kraljica je jedla, kakor po navadi, le malo, in je neprenehoma osrčevala svoje služabnike. Pravila je, da bi trebalo nekoliko drugačnega doktorja, kakor je grof Kent, da bi omajal njeno globoko prepričanje, in veselila se je zopet, da so razkrite skrivne nakane Elizabetinih svetovalcev ter pravi vzrok njene smrti. In ako je govorila o bližnjem koncu, braneč svojo vero, „moral bi jo videti,“ — čitamo v nekem istodobnem poročilu, — „kako se je radosti smejala in govorila tako, kakor bi bila zvedela kako veselo novico.“

Proti koncu večerje je ukazala kraljica, naj pridejo k nji vsi njeni služabniki. Dala si je napolniti kozarec z vinom in je pila vsem na zdravje. Globoko ginjeni so popadali prijazno nagovorjeni pred njo na kolena in „svoje solze mešajoč z vinom, da je bil britkosten prizor,“ izpili so na zdravje svoje gospe, praseč jo odpuščanja, ako kedaj niso povsem zvršili svojih dolžnostij. „Tudi jaz Vas prosim,“ — odgovorila je Marija Stuart, ter opominjala svoje zveste sluge, da ostanejo stanovitni v svoji veri, in k medsebojni slogi in h krščanskemu življenju.

(Dalje sledi.)

vsa veleposestva te gubernije v nemških rokah. Iz Simferopola se piše „Nov. Vrem.“, da je veleposestvo Buruč (18.000 desetih) prišlo v roke glasovitemu kupcu zemljišč na jugu Rusije, Karolu Durontu, ki si je prevzel važno nalogo pokupovati velika posestva ter jih preprodajati na drobno in na obročna odplačila nemškim kolonistom. Ta prememba posestnikov je provzročila, da se Tatarji, ki so imeli do zdaj ta posestva v najemu ter dobro plačevali za-nje, kar trumoma izseljujejo. V melitopolskem in perekopskem okrožju so bile v poslednjem času odprte pisarne, v katerih se je Nemečem posojevalo za nakup zemljišča, in po množini teh posojil moramo sklepati, da take pisarne dobivajo veliko podporo od zunaj iz Nemčije. Znamenito je tudi to, da te pisarne delajo vse na svojo odgovornost brez posebnega dovoljenja ruske vlade. (Tudi to je dokaz slavenske malomarnosti.)

Istemu listu se piše iz Harkova, da se nemške naselbine neprenehoma širijo tudi proti severu ter tako preté ruskemu prebivalstvu odvzeti iz rok ne samo z rusko krvjo odkupljene obale Črnega morja, nego celó zemljišča, ki so jih podedovali od svojih pradedov. Tako so v razdobju dveh zadnjih let kupili Nemci v konstantinogradskem okrožju veliko posestvo Miloradoviča z 70.000 des. zemljišča na reki Oreli; v izjumskem in sosednem okrožju so nakupili Nemci do 200.000 des. zemlje; zemljišče ob reki Doncu, blizu Saltova, ki je bilo grofov Hendrikovih, je kupilo društvo Rottermund & Weiss; tudi je to društvo v kurskeji guberniji deloma vzelo mnogo zemljišč v najem, mnogo jih pa pokupilo, ker je društvo skoraj prisililo mnoge posestnike na prodajo. Velik del severozapadne polovice harkovske gubernije je v rokah Keniga. Tudi gubernija vojskodska je izgubila v poslednjem času mnogo zemljišča, katera so pokupili nemški kolonisti. Kmetje ki so imeli sami malo zemljišča, so ga poprej jemali v najem od ruskih posestnikov, ali sedanji posestniki Nemci ne dadó ga ni za gotov denar. Ruskemu kmetu po sosednih mestih nepreostane nič drugega, ali se naučiti nemški, da se more sporazumeti z Nemci, kajti oholi naseljenec noče na noben način ruski govoriti, ali pa oddaljiti se dalje na iztok v Sibirijo ter trpeti lakoto in nevoljo, kajti Nemeč noče, da mu odstopi košček zemljišča, ki ga je imel v najemu četrstoletja.

Kako Nemci sploh marljivo kupujejo zemljišča na Ruskem, svedoči nam najbolje A. A. Velicin v „Rus. Vést.“ štev. 1, 1890. l., kjer pravi, da se je za časa njegovega prebivanja preteklo zime v teh naselbinah že prodalo ali se pa začelo prodajati: posestvo knezov Urusovih 17.000 des. v harkovskeji guberniji; gospoda Ilijaševiča 16.000 des. v istej guberniji; posestvo dedičev Borisovskih 22.000 des.; gosp. Vzmetnjeva 18.000 des.; grofice Ignatjeve 17.000 des.; generala Orlova v guberniji vojskodskeji 5000 des.; Miloradoviča v raznih mestih do 22.000 des. Na ta način je prišlo v razdobju šestih tednov pred očmi g. Velicina Nemečem v roke 115.000 desetih najboljšega zemljišča na jugu Rusije.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. septembra.

Notranje dežele.

Mladočehi in povodenj. Mladočeški klub je poslal poslanca profesorja Tilšerja in inženerja Kaftana kot zastopnika na Dunaj, da bi ministerskega predsednika prosila hitre pomoči poplavlencem na Češkem. Ministerski tajnik Herman je njima odgovoril, da je njuna pot brez potrebe, ker je s cesarskim odlokom že zagotovljena pomoč. Sprejel ju je tudi grof Taaffe. Profesor Tilšer mu je zatrjeval, da Mladočehi ne iščejo pri tem svojih strankarskih koristij. Skoro gotovo pa skušajo Mladočehi tudi povodenj obrniti na svoj mlin.

Češki deželni odbor je v svoji zadnji seji sklenil, 100.000 gld. darovati poplavlencem iz preostanka deželne zemljiške odveze.

Vnanje države.

Rusija. Ruski car je odpotoval dne 6. t. m. k vojaškim vajam v Volinji, kjer si bode v vajah dve armadi stali nasproti. Prva, volinjska armada, šteje 93 batalijonov, 72 eskadronov in 216 topov, druga, lublinska armada, broji 98 batalijonov, 72 eskadronov in 240 topov. Neki poročevalec „Köln. Ztg.“ piše o ruskem vojaštvu, katero se je nedavno pri Narvi odlikovalo, mej drugim tudi to-le: „Te vojaške vaje so znova pokazale, da ima ruska armada vse sposobnosti, katere se sploh morejo zahtevati pri vsakem naporu v boji od ljudij in ži-

jem ga, da mi je dal priložnost, pretrpeti smrt za njegovo sveto ime, za njegovo pravo vero; nobena večja sreča ne bi me mogla doleteti na tem svetu. Niste li Vi priče, zakaj moram umreti?“

To izrekši je šla Marija Stuart v sobico, katera ji je bila tudi oratorij, in je napisala sledeče vrstice svojemu miloščinarju Du Préau-u, ki je bil zaprt v drugem delu gradú: „Po Bourgoingu bode te zvedeli, da sem izrekla zvesto izpoved svoje vere, v kateri hočem umreti. Prosila sem, da bi me prišli Vi izpovedat, a to so mi okrutno zabranili. Zato Vam odkrijem težo svojih grehov v splošnem, proseč Vas v imenu božjem, da to noč z menoj premolite in prečujete ter mi naklonite odvezo. Skušala bom, da Vas ugledam, in ako mi dovolite, hočem Vas vpričo vseh na kolenih prositi Vašega blagoslova. Zaznamujte mi najprikladnejše molitve za to noč in za jutri!“

Ko je to opravila, vrnila se je Marija Stuart takoj nazaj v dvorano, kjer je ukazala večerjo nekoliko prej pripraviti, kakor po navadi, da bi imela več časa pripravljati se na smrt. Bourgoing, njen hišnik, je šel pred njo (zadnji poklon kraljevi časti), a zamán se je trudil, da bi pokrtil svoj notranji nemir. „Oh, kaka žaloigra zvestemu služabniku, ki Vas tako zeló ljubi!“ Kako bi jo mogel nagovoriti!

valij. Močni, utrjeni, s pičlo hrano zadovoljni so se kazali vojski vedno čile in vesele. Razume se lahko samo ob sebi, da so se tuji vojaški gosti močno zanimali za nekatere bojne posebnosti, katere so videli pri vajah. Pri pešcih se jim je čudno zdelo, da streljajo iz vseh pušk naenkrat na primeroma ne preveč oddaljene predmete; in istotako dela konjica. Sploh se mora priznati, da so ruski vojski izvrstno izvežbani in izurjeni. To se je pokazalo tudi pri prehodu čet skozi širok, močvirnat gozd pri Čerkoviči zadnji dan vojaških vaj. Ta prehod je bil neizrečeno težaven, a ruske čete izvršile so ga vendar-le. Na nekaterih mestih so se vdiral konji do života in vozovi do topov. Topničarji kakor tudi konjiki imajo izvrstne konje, kar je sploh znano. Vrlina ruske armade se ne dá zanikati. Le starih izšolanih podčastnikov je premalo mej vojaštvom.

Nemčija. Nemški cesar se ne naveliča priklanjati svojim zaveznikom. To potrjuje sprejem, s katerim je nedavno počastil avstrijsko-ogrsko brodoge v nemških pristaniščih. Presrečno občevanje med nemškim vladarjem in nadvojvodo Karolom Štefanom in napitnica cesarju Francu Jožefu kaže dovolj jasno, da je nemškemu cesarju Viljemu mnogo do Avstrije.

Francija. Iz Pariza se poroča 9. t. m. listom mej drugim tudi to: Dohodki neposrednih davkov in samotrštva so znašali v avgustu 780.000 frankov manj, kakor je bilo proračunjeno in 5.600.000 fr. več, kakor v avgustu prejšnjega leta. V prvih osmih mesecih t. l. so bili dohodki za 39.000.000 frankov večji, kakor proračun in za 43.000.000 frankov večji, kakor dohodki v istem času lanskega leta. — Nezadovoljnost v francoskih delavskih krogih se še vedno pojavlja. Tako vsaj se dá sklepati iz poročila, da štrajka v Arrasu 430 rudarjev.

Belgija. Te dni so se posvetovali v Litihu odseki mejnarnodnega katoliškega kongresa za socialne preosnove. Mnogoštevilnemu shodu je predsedoval litiški škof Doutreloue. Imenovani cerkveni dostojanstvenik je sporočil shodu odgovora sv. očeta in kralja Leopolda na brzojava, s katerima ju je kongres pozdravil. Ko so poročevalci prebrali poročila posamičnih odsekov, imel je nadškof mehelnski govor o sodržaji: „Samo cerkev more izboljšati usodo delavcev.“ S posebno pohvalo je bila sprejeta razprava kolonijskega nadškofa o delavskem stanju in sv. cerkvi.

Anglija. Kramarskih Angležev noben narod kaj lahko ne vidi. Posebno gorki pa so jim Portugalci in Španci. To resnico potrjuje deloma poročilo, došlo listom iz Gibraltarja 8. t. m. Trije angleški častniki so se sprli s Španci, kateri so jih premagali in deloma hudo poškodovali. Angleška vojaška oblast preiskuje vso stvar in utegne zahtevati zadoščenja.

Dansko. Iz Kodanja se javlja: Pri volitvah volilnih mož v deželni thing so zmagali v Kodanji v štirih okrožjih desničarji in v treh okrožjih opozicija. Vsled teh volitev bodo Kodanj v deželnem thingu zastopali bržkone štirje desničarji, dva socialista in eden levičar. Kakor je do zdaj znano, zmagali so desničarji tudi po drugih mestih.

Izvirni dopisi.

Iz Vrem, dné 9. septembra. Vsled različnih nim preteklega leta trpela je naša tara dosedaj veliko pomanjkanje. Visoki deželni odbor pomagal nam je, ker nam je za stradajoče poslal veliko krompirja, turšice, ajde, fižola itd. Priserčna hvala bodi mu zato tem potom izrečena.

Za prihodnjo zimo pa smo nekoliko bolj oskrbljeni. Ceravno se niso poljski pridelki zaradi še vedno trajajoče suše povoljno ponesli, nam je pa Bog dal še precéj obilo češpelj, katere Goričanom in Dunajčanom pridno po 4 gld. kvintal prodajamo. Nekateri skupili bodo zá-nje lepe novce, drugi pa vsaj toliko, da plačajo zaostale davke in si oskrbé potrebne obleke za zimo.

Fižol, ajdo, repo i. dr. nam je suša uničila; čebele so slabe. Tudi trta ni, kakor bi imela biti. Peronospora jo hudo niči. Letos so nekateri po nauku našega potovalnega učitelja gosp. G. Pire-a trte škropili. Delo se jim je izplačalo; kajti poškrp-ljene trte so še vedno tako zelene, kakor vspomladi, nasprotno pa imajo neškropljene listje že vse rumeno in suho. Neverni Tomaži so vsaj pri nas prepričani, da škropljenje s pravo modro galico koristi. Prihodnje poletje bodo gotovo vsi škropili.

Danes zjutraj šel je petinštiridesetletni Jože Lipold, posestnik v Zavrhu, hrodelj za zimo sekat. Komaj spleza na visoko lipo, že se mu veja, na kateri je stal, odlomi, in revež tako nesrečno z drevesa pade, da je čez tri ure potem umrl. Zapustil jo vdovo s štirimi drobnimi otročiči. To je v naši fari letos že peti taki slučaj; kajti štirje so utonili: jeden sedemletni šolar, dva mladenca in jedna pri-letna devica.

Bog nas varuj nagle in neprevidene smrti!

A. S.

Iz Vipave, 9. septembra. V Ljubljani izhajajoči šaljivi list je v zadnji številki zopet objavil jako razžaljive vesti. Obžalujemo, da se take stvari izmišljujejo in potem pošiljajo med svet. Človek si kmalu ne bode upal med ljudi, da bi ga nezreli mladiči ne ogradili v dotičnem listu. Radi čitamo šaljive sestavke, naj bodo v tem ali drugem listu, toda obiteljske stvari naj se ne vlačijo na dan, vzlasti če so neutemeljene. Že o Veliki noči trosile so se enake stvari med ljudi; bilo je vsled tega mnogo nevolje in prepira, in sedaj zopet nimamo miru.

Dopisovalci so oni trije mladiči, katere je neki tukajšnji dopisnik v Vašem listu že označil. Obžalujemo pa tudi ona dva, ki jim dajeta potuho. Bodi vendar možje in ne delajte preprirov brez potrebe in vzrokov.

Z Vrhpolja pri Moravčah, 6. septembra. Spoštovanje slovenskega rodu do duhovščine kaže se pri raznih prilikah, vzlasti pa pri vsprejemih novih dušnih pastirjev. To spoštovanje so pokazali tukajšnji občani tudi svojemu novemu beneficijatu č. g. Val. Berniku. Postavili so štiri slavoloke s primernimi napismi in okrasili s cveticami. Na mlajih, ki so nosili napise, vibrale so zastave, istotako z zvonika in duhovniškega poslopja. Gospoda so spremili iz Moravé preč. gg. dekan, dr. Marinko in duh. pomočnik Kušar. Pri Tustanu je pozdravil došlece strel na griču in g. beneficijata v imenu soseske nagovoril primerno Ig. Cerer. Pred Vrhpoljem je pričakovalo več sosesčanov in sedem belo oblečenih deklic, v imenu katerih je ena gospoda prav nežno pozdravila ter poklonila šopek cvetic. Gospod je vsem prijazno odgovarjal in se zahvaljeval. Vsi občani pa želimo novodošlemu gospodu: Mnoga leta!

Iz Horjula, 6. septembra. Tukajšnjega šolskega vodstva dolžnost je, da zahvali tukajšnjega za šolsko vzgojo in pouk vnetega čast. g. župnika Fr. Dolinarja, ki je 150 knjig „Družbe sv. Mohorja“ in „Matice Slovenske“ daroval šolski knjižnici. Šolska mladina bode z veseljem čitala darovane knjige in se hvaležno spominjala svojega dobrotnika. Imenovani čast. gospod daruje šoli tudi vrli „Vrtec“, odkar izhaja, za kar mu šolsko vodstvo tudi javno izreka zahvalo.

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je podaril 100 gld. za šolo v Glinjah na Koroškem.

(Imenovanje.) Notarski kandidat v Kranju g. Ivan G l o b o č n i k je imenovan za notarja v Velikih Laščah, notarski substitut g. Karol H a n s v Škofji Loki za notarja v Idriji.

(Č. g. Gregor Einspieler) je vložil tožbo proti vredniku beljaške Urše, Forestiju. Tožbo bode zastopal znani dunajski odvetnik dr. Porzer.

(Iz Amerike) nam poroča rojak, da se je nevarno zbolelemu župniku, čast. g. Janezu Tori-ju, obrnilo na boljše; v dan sv. Jerneja daroval je gospod že tiho sv. mašo. Upanje je, da gospod okreva. Toliko na znanje prijateljem in znancem.

(Sokolske slavnosti in izgredi nemških fanatikov.) V Opavi v Šleziji dogodil se je povodom slavnosti tamošnjega sokolskega društva „Přemysl“ slučaj, kakor jih ima maio jedncih dōba narodnih bojev. Kakor smo v našem listu javili, priredil je slavnostni odbor: banket, koncert in ples v prostorih hōtela „Pri treh petelinih“. Ta hōtel bil je že dlje časa naprodaj; nameravala ga je kupiti tudi češka stranka, toda kupna cena je bila z ozirom na krajne razmere prenapeta. Toda glej, sokolska slavnost je nenadno odločila to prodajo. Magistratni urad hitro pokliče lastnika barona Kleina, sklenc in podpiše ž njim kupno pogodbo — dan pred sokolsko slavnostjo — ter baronu izplača za gostilno, kar je zahteval: 40.000 gld. Prvi čin opavske občine kot lastnice gostilne „Pri treh petelinih“ je bil, da je v teh prostorih prepovedala vse točke sokolske slavnosti in zajedno je izročila nemškemu društvu za slavnostne koncerte! Baron Klein je z izidom sokolske slavnosti jako zadovoljen, ne pa davkoplačevalci. Namena pa nemški magistrat opavski za teh 40.000 gld. vendar ni dosegel, kajti vse točke sokolske slavnosti vršile so se v Katarinskem predmestju. Vdeležba pri sokolski slavnosti bila je neobičajno velika; spreved z Beethovenovega trga v cerkev sv. Jurija bil je dostojen in veličajen. Mej službo božjo bil je dolnji trg napolnjen z nebrojnim občinstvom. Po slavnostnem blagoslovljenji zastave, koji je bila kumica soproga

dežel. poslanca g. dr. Stratila — pripetil se je nazaj gredé nastopni izgred: Mestni tajnik Stock je zahteval vzlic dovoljenju deželne vlade, naj spreved gré po Ratiborski ulici, kjer je stala pripravljena najeta, s palicami oborožena tolpa. Mestno redarstvo je pa tem barabonom dajalo še potuho; neki redar delil je celó piščalke in pozivljaj: „Le piskajte!“ Tega izgreda se je vdeležil celó neki mestni odbornik in mestni uradniki, mej njimi pa tudi neki bivši profesor, zdaj zavarovalni agent, Nedved. Razburjenost zoper mestno redarstvo in mestne uradnike učinila je mej slovanskim prebivalstvom Opave, ki šteje tri četrtine, najslabši vtis. Sami Nemei proglasili so nedeljski izgred kot sramoto Opave. Slavnost, ki se je vršila popoldné v miru, bila je gledé vdeležbe impozantna. Slavnosti se je pa vdeležilo 24 sokolskih društev s 300 člani, gasilna in druga društva s 500 člani. Prisotni so bili tudi poslanci gg. Stratil, Hrubý, Cienciala in Ediáš. Občinstvo je bilo navdušeno po rodoljubnih govorih. Prva napitnica veljala je cesarju, godba je svirala cesarsko himno, občinstvo jo je pa pelo stojé. — Tudi pri banketu celjskega „Sokola“ govoril je navdušeno napitnico starosta g. dr. Vrečko presvetlemu cesarju, mej tem pa je dr. Chroust povodom občnega zbora „Südmark“ v mestnem gledišči oduševljaj nemško fackijozno gospōdo, rekoč: „S trdimi udarci moramo zabijati kole za jezove, koji naj ovirajo rastočo povodenj Slovanov. Celje ne nadkriljuje samo v tem oziru svoja spodnještirska sesterska mesta, temveč ponosno blesti izmed vseh mest domovine naše kakor zlata zvezda v njegovem grbu“. Na te besede je godba svirala prusko „Wacht am Rhein“, koju so stojé peli vsi prisotni. Profesor Binder iz Ljubljane je voljen v „Südmarke“ odbor. — Slovensko sokolstvo je pa za drago nam domovino storilo že mnogo koristnega in zaslužnega, storilo bode tudi svojo národno dolžnost v Savinjski dolini in na slovenskem Štirkem. Ono bode postalo med vrlim narodom po deželi ono dobrodejno središče, koje bode spajalo vse vrste, zajedno bode pa vihar, ki popiha in pomete plevel iz svoje srede. Vladi pa vsa hvala, da je spregovorila še o pravem času: Quos ego!

(Posebni vlak v Gorico in na sv. Goro) z znižano ceno odide iz Ljubljane v soboto dné 13ega t. m., kakor je že znano iz inseratov. Ta vlak je posebno primeren tudi za one, ki si hočejo ob lepem vremenu Gorico, Trst in druge kraje ob Adriji ogledati. Za romarje na sv. Goro je ob jednem vse vrejeno.

(Cvet in sad.) Z Dobrave pri Kropi se nam poroča, da stoji v župnijskem vrtu jablana, ki ima ob jednem cvet in sad. Poleg popolnoma dozorelih krasnih jabolk je lepo razvito cvetje. V tem času pač redek slučaj! Ljudje pravijo, da bo dvojna zima. Vederemo.

(Premovanje kōnj na Vrhniku) vršilo se je minolo soboto. Pripeljali so 7 kobil z žrebeti, 11 mladih brejih kobil in 9 eno- in dveletnih žrebet. Premije so dobili za kobile z žrebeti: Julij Kantz z Viča 40 gld., Gabrijel Jelovšek z Vrhnike 25 gld., Jernej Šušteršič z Brezoveca 20 gld., Fr. Gregurka iz Notranjih Goric 20 gld., Lovro Jarc iz Dragomera in J. Jeraj iz Not. Gorice vsak jedno srebrno svetinjo; za breje kobile: P. Petkovšek z Vrhnike 30 gld., J. Zalar iz Bresta in J. Novak iz Šmartina po 20 gld., J. Jelovšek z Vrhnike in M. Židan iz Zadvora po 15 gld., J. Per iz Not. Gorice, Fr. Mrak s Plešivice in L. Jerala iz Horjula, vsak srebrno svetinjo; za žrebeta: Fr. Gregurka, J. Jeraj s Sinje Gorice, in Marija Smuk iz Bevk po 10 gld., V. Korč in P. Keršan iz Sinje Gorice, Fr. Selivka iz Lukovice, vsak srebrno svetinjo.

(Premovanje konj v Ribnici) se je vršilo minoli terek. Pripeljali so 18 kobil z žrebeti, 8 mladih brejih kobil in 8 eno- in dveletnih žrebet. Premije so dobili za kobile z žrebeti: B. Kovačič iz Sodrašice 40 gld., M. Krajner iz Kočevja 25 gld., J. Mihič iz Kovlerjev in J. Brencé po 20 gld., M. Nosan iz Sodrašice 15 gld., J. Toma iz Dol. Vasi, Andr. Hoenigmann iz Lopovca in M. Pere iz Kovlerjev vsak eno srebrno svetinjo. Za breje kobile: J. Grebenec od Sv. Gregorja 30 gld., J. Andolšek iz Poljan 20 gld., J. Oražem iz Kočevja 15 gld., J. Gode iz Srednje Vasi in J. Rankl iz Slovenske Vasi vsak srebrno svetinjo. Za žrebeta: J. Merhar iz Dol. Vasi, J. Lesar iz Horvač in Alek. Šober iz Nemške Vasi po 10 gld., J. Zobec iz Horvač, St. Hamberger iz Ribnice in St. Peterlin iz V. Poljan vsak eno srebrno svetinjo.

(Razpisi učiteljskih služeb.) Na jednorazrednici v Primorskem pri Kranji je stalno ali začasno popolniti učiteljsko mesto s 450 gl. letne plače, 30 gl. opravilnine in prostim stanovanjem. Obrok za prošnje do dne 25. t. m. na okr. šolski svet v Kranji. — Na dvorazrednici v Begunjah pri Cirknici je izpraznjena druga učiteljska služba z letno plačo 400 gl. in se bode popolnila stalno ali pa tudi začasno. Obrok za prošnje do dne 20. t. m. na okrajni šolski svet v Logateci. — Na štirirazrednici v Metliki sta razpisani dve službi in sicer tretja učna služba s 450 gl. letne plače v stalno ali začasno umeščenje, obrok za prošnje do dne 20. t. m. in četrta učna služba s 400 gl. letne plače v stalno ali začasno umeščenje (tudi za učiteljice), obrok za prošnje do dne 30. t. m. na okrajni šolski svet v Črnomlju.

(Razpis dobave.) Zaradi nakupa potrebnih jelo- vih in mecesnovih desek, olivnega in lanenega olja, sivnega perilnega mila in lojevih sveč za c. kr. pomorski arsenal v Pulji za leto 1891. bode dne 2. oktobra 1890. l. pri c. in kr. poveljništvu pomorskega arsenala ofertna obravnavav o došlih zapečatenih ponudbah. Podrobnejše posamezne in splošne pogodbene uvete ter zaznamke dobavnih reči in ponudbene obrazce videti in do- biti je pri c. in kr. poveljništvu pomorskega arse- nala v Pulju, pri poveljništvu pomorskega okraja v Trstu in tudi pri trgovski in obrtniški zbor- nici v Ljubljani.

(Premovanja govedi) bodo v Št. Vidu pri Zatičini v ponedeljek dne 29. septembra, v Kam- niku v soboto dne 4. oktobra in v Vipavi v so- boto dne 11. oktobra.

(Za kmetijsko in vinorejsko šolo v Grmu) pri Novem Mestu je razpisanih, kakor smo še poročali, šest deželnih ustanov. Sploh pa priporočamo našim gospodarjem, naj pošiljajo svoje sinove v to šolo, ker danes tudi kmet ne more vspešno gospodariti in obdelovati svojega polja brez pouka v kmetijstvu, sadjarstvu in vinarstvu. V tem oziru je staro kopito premajhno.

(Don Kišot iz la Manhe, vitez otožnega lica.) Slovenski mladini prosto priredil Fr. Nedeljko. V Ljubljani. Založil Matej Gerber. Tiskala „Narodna Tiskarna“. Str. 80. Cena 20 kr. Vsak naobrazenec pač vsaj po imenu pozna „Don Kišota“, ki ga je napisal Španec M. S. Cervantes; preložen je na jezike skoro vseh omikanih narodov. Ni se čuditi, da je tudi slovenski prelagatelj poskusil z njim svojo srečo med Slovenci. V predgovoru nam poda kratek životopis pisatelja, omenja nekaj njegovih spisov ter dostavlja, da je ta prevedena izdava veren posnetek celote in je namenjena vzlasti mladini, zaradi katere je izpuščenih mnogo lepih novelističkih epizod, pri- zorov, šal in izrazov, ki ji niso prikladni. Dolžnost nam je zahvaliti gosp. prelagatelja, da se je toliko oziral na mladino, da smemo brez skrbi odrasli mladini to knjigo vročevati. — Kakor znano, šiba Cervantes s svojim „Don Kišotom“ viteške romane tedanjega časa, ki so spridili ukus čitateljev, ti spisi so namreč, do kraja brezumni in sanjavi, kvarljivo vplivali na življenje bralcev. Dandanes bi bilo želeti novega „Don Kišota“, ki bi šibal moderne romane, ki brez ozira na vero in pravost pisani še veliko škodljiveje vplivajo vzlasti na mladega čitatelja.

(Okrožnemu sodišču v Celju) se je naznanil zidarski mojster iz Trbovelj Schmidhofer, da je pred 15 leti umoril nekega trgovca s kisló vodo; morileca so zaprli in pričeli preiskavo.

(Tržaški Lloyd) je prosil tudi letos podpore pri ogrski vladi. Ta pa je prošnjo odbila in ponu-

dila podporo društvu „Adriji“ v Reki s pogojem, da „Adrija“ prevzame Lloydove dolžnosti nasproti Ogrski. Položaj Lloydov je vsled tega jako kritičen.

Raznoterosti.

— Povodenj v Sudanu. Kakor se poroča iz Saint-Louisa (Senegal), uničila je povodenj v fran- cuskem Sudanu veliko zalogo živeža, streliva in dru- zega blaga. Tudi mnogo ljudij je našlo smrti v valovih.

— Nov zakon v Združenih državah. V Novem Jorku je prišla s 1. septembrom v veljavo nova postava, vsled katere ne bodo smeli menj kot 16 let stari mladeniči kaditi tobaka po javnih pro- storih in ulicah. Kdor bo prestopil ta zakon, ob- sojen bo plačati 10 do 20 dolarjev globe.

Telegrami.

Celovec, 10. septembra. Dne 18. t. m. bo pred protnim sodiščem obravnavava o dogodku Podkloštom.

Dunaj, 11. septembra. Vojaške vaje še- stega in sedmega kora se bodo završile od 12.—19. dne t. m. Kakor se meni, gre iz tokajske okolice severna armada z levim krilom (šesti kor) čez Nyiregyhazo, Ermi- halyfalvo proti južni armadi. Zadnja se zbira pri Velikem Varadinu in iz Sedmograškega se bliža sedmi kor čez Szilagysomlyo in Margitto. Vodstvo vaj bodo imeli: Maršal nadvojvoda Albrecht, general konjice baron Piret, poveljnik glavnega štaba baron Beck, glavni nadzornik topničarstva nadvojvoda Viljem s 16 razsodniki, nadvojvodi Fridrik Evgen, general konjice princ Windisch- grätz, general topništva grof Grünne, pod- maršali Szveteney, Rhonfeld, princ Lobko- witz in Galgotzy.

Praga, 10. septembra. Ker je v šolskih poslopih mnogo ljudij v stanovanji, sklenil je mestni svet, poprositi cesarskega namest- nika in deželni šolski svet, naj se prično šole še-le s 1. oktobrom.

Veliki Varadin, 10. septembra. Cesar se je pripeljal in je bil sijajno sprejet od de- putacij. Pozdravil in nagovoril ga je župan, na kar je izrazil cesar svoje veselje, da je prišel v domoljubno mesto. Cesar je podal škofu Schlauchu roko, nagovoril nadškofa Vancso in mnogo drugih dostojanstvenikov. Nato se je odpeljal cesar z ministerskim pred- sednikom grofom Szápáryjem skozi okrašene ulice do škofijske palače, kjer bode stanoval. Ob deseti uri dopoldne je jel cesar spreje- mati deputacije.

Pariz, 10. septembra. Avstrijska deželna banka bo otvorila tukaj 12. septembra po- družnico.

Umrli so:

5. septembra. Katarina Černe, kuharica, 81 let, Krakovski nasip 20, marasmus. — Anton Krajšek, delavčev sin, 3 me- sece, sv. Petra cesta 69, katar v črevih. — Matevž Zalar, zidar, 81 let, Kravja dolina 11, marasmus.

6. septembra. Janez Jančar, delavčev sin, 1 mesec, Flo- rijanske ulice 14, atrofija.

7. septembra. Marija Posave, delavčeva hči, 1 mesec, Karlovska cesta 22, katar v črevih. — Ivana Pole, zasebnica, 81 let, Gosposke ulice 6, marasmus.

9. septembra. Marija Tonih, brusača žena, 67 let, Flo- rijanske ulice 38, marasmus.

V bolnišnici:

5. septembra. Franc Šetina, delavec, 21 let.
7. septembra. Marija Lesar, kajzarca, 65 let, vsled raka.
8. septembra. Matevž Florjančič, tkalec, 40 let, jetika. — Jožefa Magolič, gostija, 62 let, jetika. — Marija Černe, de- lavka, 38 let, morbus Brighthii.

9. septembra. Terezija Samatorčan, delavka, 19 let, je- tika. — Ursula Kozak, pomožnega uradnika žena, 26 let jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil.
		srakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.		742.4	4.8	brezv.	megla	0.00
2. u. pop.		741.1	18.4	sl. vzh.	jasno	
9. u. zveč.		741.1	10.2	"	"	

Srednja temperatura 10.8°, za 4.0° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

11. septembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gl.	—	kr.
Srebrna " 5 1/2 " 100 " " 16%	88	"	80	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	107	"	40	"
Papirna renta, davka prosta	101	"	25	"
Akcije avstr.-ogerske banke	973	"	—	"
Kreditne akcije	308	"	25	"
London	112	"	50	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleond.	8	"	96 1/2	"
Cesarski cekini	5	"	38	"
Nemške marke	55	"	10	"

Stanje avstro-ogerske banke

dne 7. septembra 1889.

(Brzovjavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	
gl.	438,308.000 (+ 4,809.000)
Kovinski zaklad	243,395.000 (— 44.000)
Listnica	178,993.000 (+ 8,613.000)
Lombard	24,310.000 (+ 529.000)
Davka prosta bančna rezerva	gl. 13,529.000 (+ 5,434.000)

Učiteljica,

ki ima lepo slovensko pisavo in zna tudi šivati, vsprejme se takoj za desetletno deklico v boljši hiši eno četrt ure od Ljubljane.

Pismene ponudbe: **A. S., št. 3.** Poste restante, Ljubljana. (2—2)

Štirji dijaki

z vso postrežbo vsprejmejo se na hrano v Ljubljani, Florijanske ulice št. 13, II. nad- stropje. Pri stanovanju je hodišče in dvo- rišče. (3—1)

Dijaka

še nepokvarjenega, kateri pride v Ljubljano v prvi razred gimnazije, realke ali še v ljudsko šolo, sprejme družina na stanovanje in hrano. Ako bo potreboval inštruktorja, bode mu domač sin.

Natančneje se izve tri opravništvu lista. (1)

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Visokočastiti duhovščini

priporočam se v ljudno podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, kišekega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

monstranc, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognji po- zlatim in posrebrim. Na blagovoljna vprašanja rado- voljno odgovarjam. (52—37)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli šte. 17.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

OLJNATE BARVE

kositarških pušicah po pol in jeden kilo priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.